

[Karen Højte Jensen]

siger, at varen ikke kan leveres, at det er vel fuldstændig legalt i dette Folketing at forsøge at påvirke de øvrige partier ved at fremsætte lovforslag, hvis man vil have ført sine sager igennem. Jeg kunne jo replicere og sige, at varen kunne jo heller ikke leveres, da CD i efteråret 1992 fremsatte lovforslag nr. L 59, der handlede om et af de temaer, som er indeholdt i vores forslag. Det forslag støttede De Konservative og Venstre – altså de daværende regeringspartier – så jeg synes ikke, det er til megen nytte, at vi skyder på hinanden på den måde.

Jeg hæftede mig ved fru Bente Junckers udsagn om, at når man skal forhandle skattereform, ønsker CD at få dette punkt inddraget. Og så spørger fru Bente Juncker, om CD kan regne med Det Konservative Folkeparti på det tidspunkt. Jeg vil gerne give udtryk for, at det kan CD godt, men så vil jeg til gengæld spørge, om vi også kan regne med, at CD som en forudsætning for overhovedet at få en skattereform vil sikre sig, at Det Konservative Folkepartis synspunkter inddrages, og at vi får indflydelse netop på dette punkt.

Poul Nødgaard (FP):

Regeringens forslag om, at den amtskommunale grundskyldpromille fortsat skal være 10 – hverken mere eller mindre – er i realiteten helt uden jordforbindelse af den ganske enkle grund, at den 19. almindelige vurdering har medført betragtelige forhøjelser af grundværdierne. Indenrigsministeriet har udregnet – og det har jeg i øvrigt sagt tidligere – at amtskommunerne i 1993 vil opkræve 335 mio. kr. ekstra i grundskatter. Såfremt regeringen får sit forslag igennem, vil det betyde, at amtskommunerne også i 1994 og i årene fremover fortsat kan opkræve 335 mio. kr. ekstra pr. år.

Lad mig også nævne en anden ting vedrørende amtskommunerne. I 1993 skulle amtskommunerne have holdt personskatteprocenten uændret, men hvad gjorde man? Man forhøjede personskatten med 0,1 pct. Når jeg nævner dette forhold her i grundskyldsdebatten, er det for at underbygge, hvor grotesk det er med de mange merindtægter i form af grundskyld. I realiteten skulle personskatterne have været nedsat med et beløb svarende til provenuet af grundskatterne; det havde i hvert fald pyntet noget i det foreliggende regnskab, men de skiftende regeringer godkender des-

være helt ukritisk disse skatteforhøjelser på grundlag af nogle helt tilfældige ejendomsvurderinger.

Jeg vil til sidst sige om lovforslag nr. L 220, at Fremskridtspartiet kan støtte forslaget om en maksimumpromille på 10. Men vi vil have indføjet en bestemmelse i loven om, at hvis en amtskommune ønsker at fastsætte en lavere promille, bl.a. på grundlag af det, jeg her har fremhævet, skal de selvfølgelig have lov til det. Vi har tidligere i dag under behandlingen af et lovforslag om kommunerne talt om decentralisering, at kommuner og amter selv skal finde ud af, hvordan de indretter sig osv. Hvorfor skal vi så her i Folketinget bestemme, at amterne skal opkræve 10 promille i grundskyld? Lad dem dog selv om det. Men o.k., vi er med på en maksimumpromille på 10, men den enkelte amtskommune skal frit kunne nedsætte grundskyldpromillen til det, som den finder er rigtigt.

Venstres og De Konservatives lovforslag om, at der ikke skal svares kommunal grundskyld af erhvervsjendomme, og at landbrugsjordskatter skal afskaffes, kan Fremskridtspartiet fuldt ud tilslutte sig, som jeg også har sagt tidligere. Men så kommer spørgsmålet jo igen – og jeg har egentlig ikke fået hr. Svend Erik Hovmand ud af busken – hvor var Venstre og De Konservative i de 10 år, de havde regeringsmagten, når vi taler om dette spørgsmål? De var ingen verdens steder, de lod det bare køre ukritisk videre år efter år, og derfor må jeg desværre også, som nogle Socialdemokrater har gjort i dag, betegne Venstres forslag som et rent paradeforslag.

Under den såkaldte landsbydebat forleden blev Venstre som bekendt beskyldt for at være hyklerisk, fordi man intet havde gjort for at løse landdistrikternes problemer i de 10 år, man havde regeringsmagten. Jeg ville måske være ked af at skulle bruge slet så stærkt et udtryk om Venstre i den foreliggende sag, men jeg synes, det er tæt på. I dag har vi fået at vide af hr. Svend Erik Hovmand, at forslaget var skrevet, og hvad ved jeg, men det forklarer bare ikke, hvor Venstre var fra 1982 til 1992 i den foreliggende sag.

Jeg har spurgt tidligere – og jeg vil gentage spørgsmålet, fordi det skal frem, og det skal gå ind i Venstres hjerter – hvorfor løste man ikke disse problemer i de 3 år, man var i regerings-